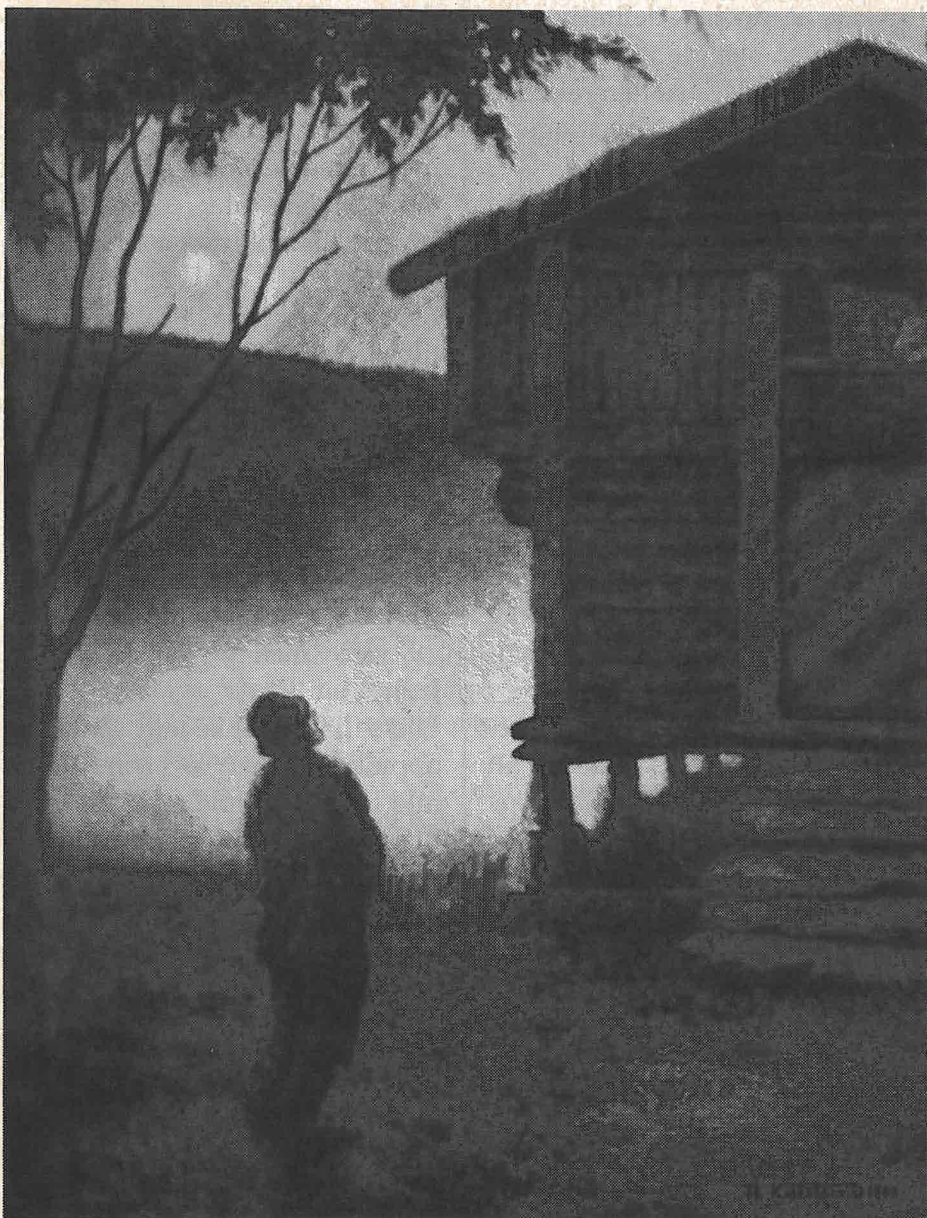

Modum menighetsblad

NR. 4 · 1995 64. ÅRGANG

Fra Th. Kittelsen, Gyldendal, 1957.

En hverdags-episode

Det har vært en kjempesommer hos oss. Blaafarveværket har hatt storinnrykk, og vi har latt oss friste til å ta med oss Th. Kittelsens fornøyelige tegning av nattefrieren Gælne-Andreas som et sommerlig minne.

Men nå er vi for fullt inn i hverdagene igjen. Og hverdagen er et tema for dette nummer. Har Gud noe der å gjøre?

Gud i hverdagen

☞ Det blir stadig viktigere å kunne tilgi, sier Olav Sørensen.

Se s. 3

☞ Min oppgave er å være vegviser, sier Karen Sidsel Solberg.

Se s. 4

☞ Jeg opplever nok mer av Gud på søndager, sier Bjørg Stevy.

Se s. 5

☞ Jeg kan møte Gud når jeg graver i jorda og arbeider ute, sier Hege Wærsted.

Se s. 5

☞ Hver morgen leser jeg i min «lille bibel», sier Reshpal Daljit.

Se s. 5

☞ Det må finnes en overordnet styring, mener Gunny Temte.

Se s. 6

☞ Det er alltid mange anledninger til å møte Gud, sier Wolfgang Müller.

Se s. 6

☞ For meg er naturen noe nærmest religiøst, sier Magna Brox Floden.

Se s. 8–9

☞ Vi må prøve å holde fast ved et håp, sier Wermund Skyllingstad.

Se s. 10

Modum prestegjeld

Kirkekontor for Modum/prestekontor for Heggen sokn
Rådhuset, 3370 Vikersund
Betjenes av prest, kateket eller organist
mandag-fredag kl. 09.00-11.30
Tlf 32 78 79 00 (sentralbord). Direkte linje når sentralbordet er stengt
32 78 77 67

Prestekontor for Nykirke sokn
Doktorveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 46 93

Prestekontor for Snarum sokn
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

STILLINGER

Sokneprest Jon Mamen
Heggen, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 70 17

Res.kap. Tormod Moviken
Jahrenveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 23 50

Kallskap. Steinar Sund
Snarum, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 06

Kateket Arild Løvik
Lerkeveien, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 75 55

Organist Knut Johnsen (Heggen og Nykirke)

Ø.Lovisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf 32 78 45 86

Organist Anne Hæhre (Snarum og Rud)
Kleiva, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 71 33

Organist (deltid) Heggen og Nykirke
Ann Helen Eilertsen Kvartsv.,
3340 Åmot
Tlf. 32 78 46 78

Kirketjener Olav Hetland
Syrinveien, 3360 Geithus
Tlf 32 78 05 16

Kirkeverge Tone Hiorth
Kirkegårdskontoret, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 79 00

MENIGHETS RÅD

Heggen menighetsråd
formann Helga Faugstad Albrigtsen
Ihlenkleiva 19, 3360 Geithus
Tlf 32 78 01 68

Nykirke menighetsråd
formann Guri Jensen
Bingsveien, 3340 Åmot
Tlf 32 78 50 91

Snarum menighetsråd
formann Ingebjørg Hovde
Såstad, 3370 Vikersund
Tlf 32 78 26 48

MODUM MENIGHETSBLAD
Redaktør Berger Hareide
Orrelia, 3340 Åmot
Tlf 32 78 41 47

Redaksjonskomite:
John S. Andersen, Jenny N. Müller,
Mari Wærsted Axelsen, Ragnhild Idsø,
Anne Britt Molund Schartau.

Illustrasjoner og vignetter:
Valborg Sirnes og Sigrun Sørensen

Kasserer Sverre Asbjørnsen
Strandgata, 3340 Åmot
Postgironr 0803 5 47 85 40

Bankgironr 2270.03.00874

Bladet trykkes i Caspersens Trykkeri AS
Opplag 5 400

Redaksjonelt...

Hverdag og her og nå

Vi har hatt en god og varm sommer (ihvertfall her sørpå, - nordpå tror jeg at de har definitivt gitt opp, for nå sier de at de har en god sommer når asfalten rekker å bli tørr!). Men nå er hverdagen i gang igjen.

I forrige nr. av menighetsbladet fokuserte vi litt på de mange jubileer og fester. Denne gang snakker vi litt med forskjellige folk om hvordan Gud kommer inn i hverdagen.

Det er jo hverdager vi har flest av. „De mange dager som kom og gikk. Ikke visste jeg at det var livet,“ som en gammel dame sa en gang.

Hverdagen er **her og nå**. Noe av det vanskeligste som fins å forholde seg til. Det er enklere å leve i det som har vært. Enten det foregår på skrytenivå („Tenk på alt jeg fikk til da...“). Eller vi lever på beskyldningsnivå („Hvis jeg ikke hadde hatt en så vanskelig barndom...“). Begge deler gjør oss lett uansvarlige og maktesløse. En annen og kanskje like kjent måte å unnsnippe her og nå, er å drømme om framtida („Når jeg bare...“).

Å være her og nå er vanskelig for det kan være så mye ubehag, så mye smerte forbundet med det. Men det er nettopp i her og nå vi har mulighet for vekst. For det er i her og nå at Gud møter meg, akkurat der jeg er, og har noe å gi meg midt i alt det ubehagelige, og midt i alle mine travle daglige gjøremål.

Ikke dumt å gi det en sjanse nå som høsten og hverdagene overmann oss.

Kommer og går

Høsten innleder en ny sesong, noe som ofte innebærer forandringer. Så også i menighetsbladets redaksjon. Bente Olsen har flyttet til Oslo i sommer, etter mange år i Modum. Hun har vært med i redaksjonen siden høsten 1993. Mange takk, Bente, for alt hva du har bidratt med i denne tida!

I sommer er også familien Müller tilbake i Modum etter ett år i Jerusalem. Og dermed er Jenny for fullt med i redaksjonen igjen etter en noe roligere „gjesteskrivent“-periode. Jenny er, sammen med redaktøren, veteran i redaksjonen, og har vært med siden 1991. Vi setter stor pris på at du vil være med i gjengen videre, Jenny!

Ellers har vi ikke gitt skikkelig oppmerksomhet overfor Ragnhild Idsø. Ragnhild, som var villig til å trå til litt som stand-in for sin søster Jenny sist år, har etter hvert virkelig trådt til for fullt i redaksjonen. Og det er vi glad for. Hun er et oppkomme av ideer, og skriver gjerne og godt. Sjøl om jeg er seint ute: Et skikkelig velkommen, Ragnhild!

b

Er det vanskelig å treffe presten?

Sokneprest Mamen har personsøker, nr 96 50 71 40.
Kallskap. Sund har mobiltelefon nr 94 32 65 35.

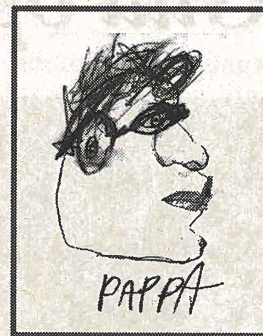
Res.kap. Moviken er lettest å treffe på sin hjemmetelefon
32 78 23 50.

b

Ord til ettertanke:

Olav Sørensen
skolesjef
Vikersund
(Portrett tegnet av den
da 7 år gamle sønnen
Karl Olav)

Om å prøve å leve opp til en målestokk større enn en sjøl

Ragnhild Idsø spurte om jeg kunne skrive om hva Gud betyr for meg i hverdagen. Jeg angrer på at jeg sa ja, og har gruet meg for det.

Jeg har gruet meg for det, fordi det forplikter å si at en har et slikt hverdagsfølge.

Med et tidvis vel friskt gemytt, og et dertil hørende noe røft språk, framtrer jeg neppe som en spesielt gudelig person.

Allikevel må jeg innrømme: Jeg har et forhold til Gud i hverdagen.

Fra jeg var barn har jeg hatt med meg et grunnbilde av hvordan det er å være menneske.

Jeg er vokst opp i området der jeg fortsatt bor, inntil de store furumoenne. «Å vera i skauen», leike under høye furukroner, er noe av det første jeg husker.

Når du sitter slik, opplever du en merkelig dobbelthet: Når du ser ned, er du stor. Men når du ser opp, er du liten.

Slik har jeg alltid opplevd at det er å være menneske ...

Bildet gir rom for noe som er større enn meg sjøl, - for en annen målestokk enn min egen.

Jeg leste for lenge siden en bok som het «Å ta på seg ein tjenars

skapnad.» Det var ingen emissær-bok, men skrevet av en gammel byråkrat i Kirke- og undervisningsdepartementet. Den ga noen gode anvisninger om redelighet, lojalitet og det å ikke skulle søke sitt eget i daglig utøvelse av den myndigheten som var deg gitt. Etter fattig evne prøver jeg å etterleve anvisningene.

Men så kommer en stadig til kort. Å prøve å leve opp til en målestokk større enn en sjøl, har alltid den risikoen i seg.

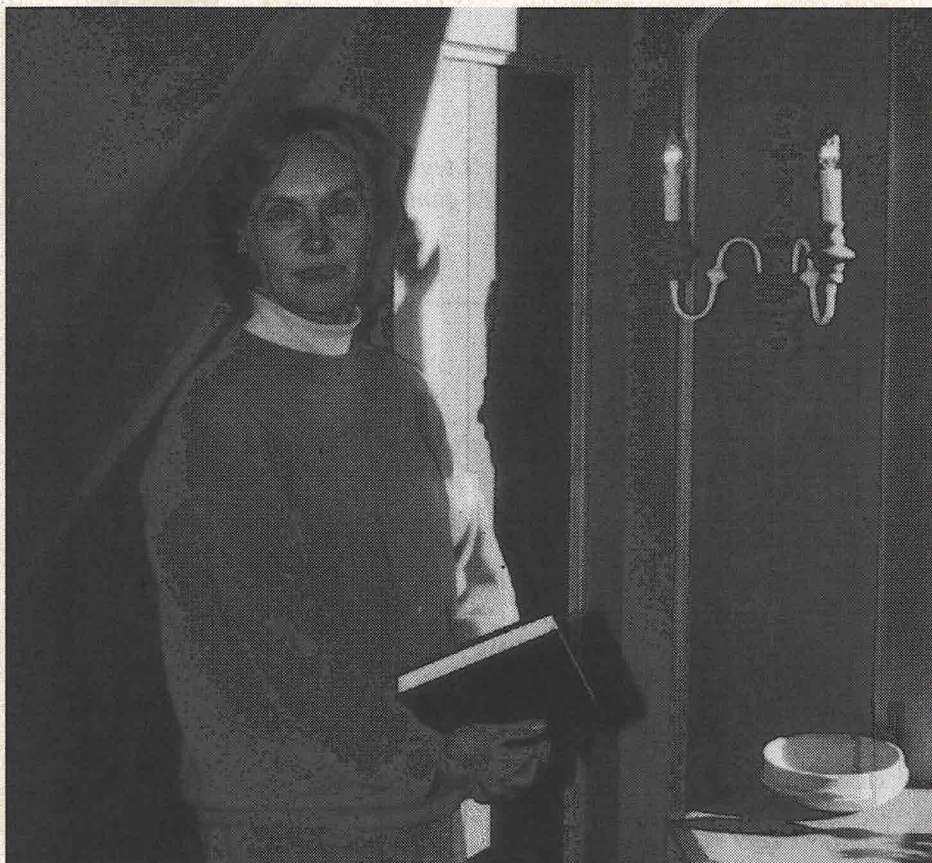
Derfor blir et aktivt arbeid med å prøve å tilgi viktigere og viktigere. Å kunne tilgi både andre og meg sjøl.

Så forsøker jeg, midt i alt maset og kravene dagen er fylt av, å prøve ut rimeligheten i det en bestemmer og det en foreslår: «Er det til beste for folk?» «Nei,» vil nok de svare som ikke får det som de ønsker.

Men det er der den største utfordringen kanskje ligger: Å få hvertfall delvis aksept for at vi prøver å forvalte ordninger der de samme reglene skal gjelde for alle, - med rimelighet.

Olav Sørensen

Gud oppsøker oss akkurat der vi er

- De som er deprimert, tror Gud er bare der hvor det er glede og lovsang.

Karen Sidsel Solberg er lektor på Sjelesorginstituttet på Modum Bad. Hun er utdannet prest. Jeg møter henne på kontoret, - den første kalde morgenen i august. Men i godstolen hos Karen Sidsel kjenner jeg fort at varmen brer seg. På veggen over oss henger et ikon av tre skikkelser som sitter ved et bord med en kalk mellom seg.

- For meg er det viktig med bilder og symboler som minner meg om Guds nærvær, sier Karen Sidsel.

- Dette ikonet henger både her og hjemme og skal minne meg om treenigheten, Gud som Fader, Sønn og Helligånd. Bildet sier meg noe om Guds kjærlighet, et åpent rom vi får komme inn i, et fellesskap med Gud rundt bordet.

- Hvordan er din hverdag, Karen Sidsel?

- I min hverdag møter jeg mennesker der hvor de er, ofte i en livskrise. Og mange ganger hjelper jeg dem til å se hvor de er. Min oppgave er å være en vegviser, følge dem et stykke på veien og hjelpe dem til å se at Gud er hos dem. De som er deprimert, tror Gud er bare der hvor det er glede og lovsang.

- Hvor finner du Gud?

- Det er et bibelvers som er mitt utgangspunkt: "Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss." Gud har steget ned og går inn i vårt hverdagsliv. Gjennom evangeliene får vi se hvordan Jesus møtte mennesker i den hverdagen de sto i. Han gikk inn i deres kamp og smerte.

- Hva slags betydning får dette for oss?

- Det at Gud oppsøker oss der vi er, gjør at vi kan stå oppreist i hverdagen, våge å leve og møte hverdagens utfordringer. Alt det vi gjør får en retning og et mål - en ny dimensjon.

Å leve i Guds nærhet betyr å leve i lyset med våre liv. Dette er en utfordring. Vi kan ikke fortelle andre hvordan de skal leve nær Gud. Men ved sjøl å leve i lyset, er vi på en måte vegvisere.

- Hvordan får du best kontakt med Gud?

- Bønnen er viktig for meg. Jeg tar meg gjerne ei lita bønnestund om morgenen for å bli skikkelig "påkledt". Det er ikke alltid jeg ber så lenge, men jeg har stadig en indre dialog med Gud. Det er godt å bringe alle situasjoner inn for hans ansikt enten de er gode eller vonde.

- Hva slags bilde har du av Gud?

- Det er veldig knyttet til mitt bilde av Jesus. Han har vist oss Guds ansikt, et ansikt som lider, men som også har et forklart lys. Dette sier noe om den Gud som kommer nær i det smertefulle, i hverdagens rom, samtidig som han løfter hverdagen inn i et forklart lys, - inn i håpet.

- Hva vil du si til dem som kjenner at de møter Gud sterkere i naturen enn i kirken?

- Gud er skaperen. Mye av hans nærvær kan oppleves i naturen, men den sier ikke alt. Vi trenger å samles i bønn og tilbedelse og lytte til ordet om den treenige Gud. Deretter kan vi gå ut i naturen og prise Gud for alt han har skapt. Vi er sjøl en del av hans skaperverk og står i en større sammenheng.

Jenny

- Gud kan gi meg styrke til å gi en klem og en oppmuntring

Bjørg Stevy finner vi hjemme, - i arbeidsklær. Hun er legesekretær hos sin mann og har nettopp våknet fra en liten middagslur etter en lang arbeidsdag.

Hun ler av spørsmålet, gnir seg i øynene og spør: «Mener du på jobb?»

- Nei, der er det så masete at der får jeg nesten ikke møtt noen - der er det pasienter hele tiden - og jeg har ikke tid til å møte andre.

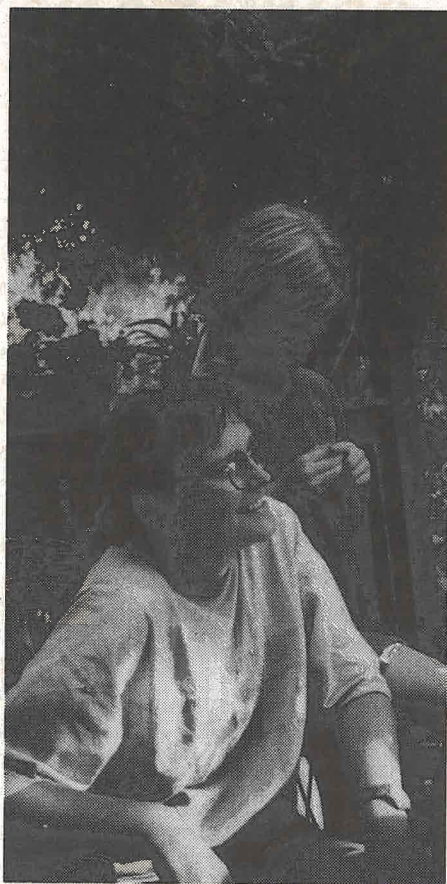
Bjørg Stevys arbeidsdag er hektisk, - men hun begynner dagen sin tidlig om morgenen. Hun går tur med Ronja, ser Vikersund våkne, ser bussene som kjører ut av garasjene sine, folk som sykler, Tyrifjorden som ligger der. - Der er så rolig, så fint, flere skulle oppleve det! Søndagen opplever jeg mye mer Gud. Det var hviledagen hos oss. Arbeidet skulle hvile, ingen hektisk aktivitet. Så lenge bestemor levde, fikk vi ikke ta i en saks engang!

Tillegg:

Ragnhild spurte meg om Gud og mitt møte med Gud i hverdagen. Jeg svarte jeg ikke hadde tid til å tenke på Gud i mitt daglige arbeid. Der er det pasienter som trenger meg mer, føler jeg.

Men jeg var ikke helt ærlig, når jeg svarte at Gud hørte søndagen til - for meg. For noen dager når jeg ser pasienter jeg har blitt svært glad i gjennom flere år, og jeg vet at det nærmer seg livskvelden for disse, da føler jeg at Gud gir meg styrke til å gi dem en klem og en oppmuntring.

- Ting som griper meg, får meg til å tenke

Hos Hege Wærsted er middagslagingen i full gang - og familien er i hus - klar for mat. Hun grunner over spørsmålet. «Møter jeg Gud i hverdagen?» og kommer til at hun i hvert fall tenker på ham. Så «møter» hun ham i enkelte artikler hun leser - f.eks. i tidskriftet «Nettverk» og Menighetsbladet.

- Ting som griper meg litt, får meg til å tenke, - f.eks. når jeg graver i jorda, arbeider ute i naturen og så møter jeg Gud når jeg ber.

Men hun synes hun bruker for lite tid til å møte Gud i hverdagen. I ungdommen var hun med i Amot Gospel og skolelag, men gikk etter hvert lei de mange «fastsatte» meninger.

Som barn møtte hun Gud oftere i hverdagen, og Gud var Hun - Hun som er. Og jentene mine har sagt det samme.

Og menighetsbladets utsendte fikk hjemmelaget saft å leske seg med.

En større respekt for Gud enn vi ofte møter hos nordmenn

På gartneriet like ved Helge Wærsteds hjem møtte vi familien Daljit og kjøpte blomster. Der hadde nettopp hovedvannledningen sprukket, en gravemaskin var alt på plass og det var ikke tiden for dem til å sette seg ned å fortelle oss om hvordan de møter Gud i hverdagen. Så vi avtalte å komme igjen over helgen når vannrøret forhåpentligvis var i orden igjen. Mor Reshpal leser hver morgen i sin «lille bibel». Hun har lest den så mange gan-

ger at hun kan den utenat. Den har rødt silkeomslag og ligger i rødt silkeetui.

Men før hun har sin morgenandakt, må hun være ren, kledd og ha tildekket hode.

Og vi fornemmer en større respekt for Gud enn den vi oftest møter hos våre landsmenn.

De kjenner en gjestfri Gud (min påstand) og det bærer hjemmet og deres mottagelse av oss, preg av.

– Mitt daglige møte er med en Allmakt, en overordnet styring

Gunny Temte er styremedlem i Modum Kunstforening. Hun svarer «tja» på om hun møter Gud i sin hverdag.

– Spørsmålet blir litt for svart/hvitt for meg, så jeg får svare litt rundt. Mitt daglige møte med skaperverket, kan for mitt vedkommende sies å være et møte med en Allmakt. I min barndom ville jeg ubetinget kalt det for Gud, mens de etterhvert mange leveårenes ettertenksomhet har gjort meg mindre kategorisk og åpen for flere muligheter, slik at begrepet Allmakt for meg virker mer dekkende enn begrepet Gud. Men at det finnes en overordnet

styring, mener jeg. Det som imidlertid for mange av oss er vanskelig, er å akseptere den beskrevne godhetens og allmektighetens Gud som tillater menneskenes destruksjon, både av seg selv og det øvrige skaperverk. Så jeg undrer meg på om vår religion har funnet svaret på alt.

– Det er jo flere religioner som har felles særtrekk, det gjelder spesielt troen på en overordnet allmektighet, en del felles etiske normer, og troen på en betinget premiering.

– Ellers opplever jeg det som et enormt privilegium å leve i Nord-Europa hvor vi har det så godt.

Ellers er det bare et tidsspørsmål hvor lenge vi vil ha det slik. Kanskje vi må ta på alvor det den gamle skolesangen sier: «Kjemp for alt hva du har kjær, dø om så det gjelder!»

– Vi har mange anledninger, særlig når vi ikke er fanget i absolutte mønstre

Wolfgang Müller er nettopp kommet hjem fra et år i Israel, «Det Hellige Landet», og vi undres om det var hverdager der.

– Jo, det er 6 hverdager og 1 sabbat. Og Gud møtte jeg nok oftere der enn her. Her er det mer rutiner. I mitt år i Jerusalem var tankene «oppover» mer til stede, og det lå mer til rette for møter med mennesker som etterpå ble erkjent som forberedt av Herren. Det var godt å vandre i «ferdiglagte gjerninger» og være til hjelp og velsignelse. Godt å ikke spare seg, ikke være påholdende og gjerrig, men raus, og det var fullt mulig selv om vi bare hadde lompepenger.

Wolfgang kjenner mange messianske jøder, og har sett og hørt om hvordan de har møtt Jesus og sett han som Messias, Han som alle jo der lengter etter.

Noen har møtt Ham i hverdagen, likesom Tolstois Skomaker opplevde det. Denne skomakeren lengtet så etter besøk av Herren, stelte i stand hjemme til å ta i mot Ham, men så først etterpå at det var Jesus som hadde gjestet ham, og ikke bare fattige, trengende mennesker.

– Lengselen etter å møte Herren varierer i styrke, men vi har alltid mange anledninger til å møte Ham i hverdagen, særlig når vi ikke er fanget i oppgatte spor og absolutte mønstre.

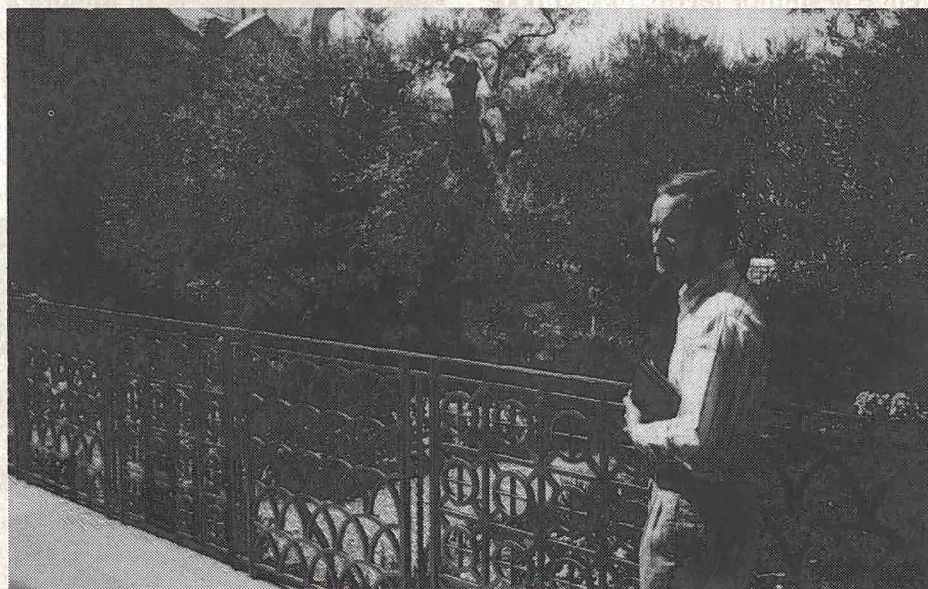
– Men det viktigste er ikke å se Jesus, men å ta i mot Ham og tjene Ham. Og i tjenesten kommer Han nær.

Ellers møter Wolfgang Gud hver dag også i Norge, – som gartner på Modum Bad; i naturen,

i planter som blomstrer i alle farger og som bærer frukt i sin tid, gir oss samtidig sine vitnesbyrd om Skaperen. Vi kan forvalte det, men vi kan ikke få selv et eneste lite blad til å vokse og leve.

Og hver morgen legger Wolfgang bevisst seg og dagen i «Guds hånd». – Det gjør han ved å be – en «nesten» fast bønn, lese et ord for dagen fra en almanakk, «men jeg ikke så flink til å huske det ordet».

Mari og Ragnhild

Med eventyret som hjelpefortelling:

De tre bukkene Bruse og Bibelen

Alle kjenner vel eventyret om de tre bukkene Bruse som skulle til seters og gjøre seg fete. Jeg har oppdaget at dette eventyret forteller bibelhistorie i forkledning. Kirken i Norge er tusen år. Hvor dypt kristendommen har gått inn i folkesjela, kan vi se blant annet av dette eventyret. Spørsmålet nå er om vi er bedre kjent med eventyret enn med Bibelens fortellinger, så vi ikke lenger har øye for sammenhengene.

Eventyret om de tre bukkene Bruse er en fortelling i seg selv. Men om vi tolker fortellingen, så finner vi en religiøs forståelse av livet og verden i eventyret. De tre bukkene Bruse skal gå til seters for å gjøre seg fete. På veien dit må de krysse ei dyp kløft. Det er ei bru over kløfta. Men under brua bor et fryktelig troll. Dette er en klassisk skildring av menneskenes vei gjennom livet på vei mot det neste liv. Ved grensa mellom dette liv og det neste er det ei dyp kløft. Det finnes ei bru å krysse over til det gode landet som er på den andre siden. Men under brua finnes også et troll. Trollet er alle menneskenes synder, både det gale de har gjort og det gode de lot være å gjøre. Ved livets grense dukker syndene deres fram og de er like så fryktelige som et troll. Ingen mennesker kan passere forbi trollet alene. Syndene deres stenger dem ute fra himmelen.

De tre bukkene Bruse står for heltene som prøver å møte trollet og berge menneskene over til det gode landet. Disse heltene likner noen av Bibelens personer, men i forkledning.

Først kommer den minste bukken Bruse. Han samler opp i seg det gamle testamentets helter, konger og profeter. Den siste av profetene i GT er Malaki. Heltene kjempet

mot synden og de varslet om Guds frelse. Malakis bok slutter med å peke framover mot neste-mann: *Se, jeg sender profeten Elia til dere før Herrens dag kommer, den store og skremmende. Han skal vende fedrenes hjerter til barna og barnas hjerter til fedrene, så jeg ikke skal komme og slå landet med bann.* Mal. 4, 5-6. Malaki likner den minste bukken Bruse som sier til trollet: Etter meg kommer en som er større enn jeg, han kan du ta!

Den neste helten som kommer inn i bibelhistorien er Johannes. Engelen Gabriel varslet om barnet med ord som peker tilbake til Malakis profeti: *Han skal være forløperen for Herren og ha samme ånd og kraft som Elia, vende fedrenes hjerter til barna.* Luk 1,17.

Døperen Johannes trer inn i fortellingen som en åndsfull person med kraft og myndighet fra Gud. Og folket tenkte at Johannes kanskje var Messias. Men Johannes sa: *Jeg døper dere med vann. Men det kommer én som er sterkere enn jeg. Jeg er ikke engang verdig til å løse sandalremmen hans. Han skal døpe dere med Hellig Ånd og ild.* Luk 3,16.

Så kom Jesus for å bli døpt av Johannes. Johannes pekte på Jesus og sa: *Se, der er Guds lam, som bærer verdens synd. Om ham var det jeg sa: Etter meg kommer en mann som var kommet foran meg, for han var til før meg. Jeg visste heller ikke hvem han var, men for at han skal bli åpenbart for Israel, er jeg kommet og døper med vann.* Joh 1,29-31. Johannes likner den mellomste bukken Bruse. Han sier også til trollet: Etter meg kommer en som er større enn jeg. Han kan du ta!

Så trer fortellingens største helt inn i historien. Johannes kalte Jesus for *Guds lam som bærer verdens synd.* Med de ordene peker han ut Jesus som den helten som

kan ta opp kampen med „trollet“ i verden. Jesus satte i gang og gjorde sin gerning i verden. Imens ble Johannes kastet i fengsel.

I fengslet fikk Johannes høre om alt det Jesus gjorde. Han syntes ikke det han hørte, tydet på at Jesus førte noen kamp mot synden. Han sendte bud til Jesus og lot spørre: *Er du den som skal komme, eller skal vi vente en annen?* Jesus svaret: *Gå og fortell Johannes det dere hører og ser: Blinde ser, lamme går, spedalske renses og døve hører, døde står opp og evangeliet forkynnes for fattige.* Matt 11,2-5. Jesus sier med dette at han oppfyller de forventningene som folket har til Guds frelser. Jesus tok opp kampen mot „trollet“ i verden.

Jesus likner den største bukken Bruse i eventyret. „Guds lam“ er helten i bibelfortellingen. Guds lam gjør ende på „trollet“ og frelser menneskene fra alle farer. Den største bukken Bruse gjorde dette ved å kjempe mot trollet. „Ja, kom du. Jeg har to spjut, med dem skal jeg stange dine øyne ut. Jeg har to kampestene, med dem skal jeg knuse marg og bene“.

Jesus kjempet på en annen måte. Jesus kjempet til døden, ja, til døden på korset. Men han sto opp fra de døde. I Bibelens siste skrift, Åpenbaringsboken, leser vi at Lammet ble hyllet i himmelen: *Verdig er Lammet som ble slaktet, verdig til å få all makt og rikdom, visdom og styrke, ære, pris og takk.* Joh.åp. 5,12.

Bibelens fortelling er lang og innviklet. Historien om frelsen fra Gud er ikke lett å forstå. Eventyret samler trådene i fortellingen og gjengir den i forkledning. Forkledningen er så god at det ikke lenger er så lett å få øye på bibelhistorien som ligger bak. Men sporene fra bibelhistorien er der. Spørsmålet er bare hvor fortrolige vi selv er med Bibelens store fortelling, så vi kan kjenne den igjen når vi hører eventyret. Bibelen rommer en stor fortelling som vi må forsøke å holde fast i vår bevissthet. Eventyret kan vi bruke som en hjelpefortelling.

Jon Mamen

– En gang jeg kom over et stykke med enormt mye bær, satte jeg meg rett ned og sang bordverset

- Jeg er blitt veldig glad i Modum. Nesten hver dag går jeg opp i skauen, og setter meg ned og priser meg lykkelig.

Lengst sør i Modum bor hun, Magna Brox Floden, i Bjønndalen på Åmot. Et ganske langt sprang fra Målsnes i Troms der hun vokste opp. Til Åmot kom hun i 1969, og har aldri angret på det.

Et besøk hos Magna er som en hel liten naturfags-ekskursjon. Mitt besøks-ønske var blitt formidlet av Solveig Nordset som kjenner Magna godt etter mange år. Og sammen hadde Solveig og jeg vandret i kveldssola over skautappen fra Engerhagen, og ned langs gulmodne åkre til Magna. Hvor hun tar imot og viser oss rundt på alt som vokser og gror på den vel 2 mål store eiendommen. En utrolig mengde ulike blomsterslag. En meget anstendig grønnsakhage, som holder Magna selvforsynt med det meste. Det går rykter om at hun omtrent aldri går på butikken. (Konfrontert med dette smiler hun at hun ihvertfall handler en god del når hun får besøk av sine tre barnebarn.) En spennende urtehage med over 20 sorter. Solveig og jeg blir stilt på stadige prøver. En enorm busk må vi lukte oss fram til, før vi kan gjenkjenne løpstikke. Bortenfor står en stor vanddunk med med noe ugjenkjennelig oppi. - Reinfann, det blir så godt gjødselvann av det.

«Før bare sydde jeg til alle 11 i familien min»

Og så massevis av bær og frukt. De første eplene er alt høstet. Magna liker å gi bort. Det er f.eks. ikke få postpakker med eplemost som har funnet vegen nordover til slekt og venner fra Magnas hage. Også i år blir det en del epler. Men ellers er det mye som er tørt, i følge Magna. Og det er

altfor omfattende å kunne vanne over alt.

Vi blir etter hvert loset inn i stua, hvor vi blir budt et glass rå bringebærsaft laget dagen før. Og deretter kaffe og vafler. Men Magna har også satt fram portvinsglass til oss, og kommer med en fin karaffel med noe hjemmelaget. Prestefruen og redaktøren blir imidlertid forsikret om at det ikke er noe alkohol i det. Og med det karakteristiske lille glimt i øyet gleder Magna seg over nok en gang å sette oss på prøve. Hva er dette? Ganske sterkt rødlig i fargen. Rund, fyldig smak. Vi lar det vandre rundt i munnhulen som om vi var Vinmonopolets utsendte på smaksrunde hos franske vinleverandører. Nei, dette greier vi ikke. Magna kommer med en syltetøyskål til vaflene med en marmelade laget av samme råstoffet. Ny prøvesmaking. Det kan da ikke..? Jo, såvisst. Roseblader som utgangspunkt. Rosenvann. God å ha i dressinger, forsikrer Magna. Og rosenmarmelade.

- Har du alltid vært så opptatt av å bruke naturen?

- Å nei. Før bare sydde jeg til alle 11 i familien min. Jeg har alltid likt å sy og hekle.

Det kan også vi lett se der vi sitter. Gardiner og duker og småløpere. Over alt i stua er det ting Magna har heklet. Og det er ikke få duker hun har laget som utlodningsgjenstander til ulike misjonsbasarer opp gjennom åra.

«Jeg var ihvertfall ikke flink på skolen»

Vi begynner å snakke om hennes liv. Det blir en lang historie, som uttrykker seg underveis i Magnas 80-årige erfarings-rynkede ansikt, med vekslende tunge og gode rynker. Det har vært et liv som har bragt mye slit og usikkerhet,

men også mange gleder underveis. Et par timer seinere, når vi skal gå, sier Magna selv at hennes livshistorie er som et eventyr.

- Folk vil tro jeg ljuger hvis de hører det.

Her vil det føre alt for langt å referere. Men det begynte altså i Målsnes, en halvøy ut i Malangen i Troms. Magna var nr. 3 av 11 barn som vokste opp. Far var ishavsskipper og de hadde et rimelig stort gårdsbruk. Magna var mye syk som barn, så skolegangen ble så som så. Og hun sluttet etter 6 år.

- Det var på grunn av tvillingbror min, Hans, som var så flink at læreren ikke hadde mer å tilby ham etter 6 år. Og dermed ble det til at jeg også måtte slutte. Men jeg var ihvertfall ikke flink på skolen.

Ungdomstida gikk til det jenter i den tida ofte gjorde: husposter og pleie av besteforeldre. Etter hvert en syskole. Og så helt til Oslo til husmorskole. Og akkurat da hun var ferdig der, brøt krigen ut. Nordover igjen kunne hun ikke reise. Det ble en huspost i Holmenkollåsen hos folk som egentlig ikke ville ha hushjelp nordfra. Og så etter litt tid inn på sykepleien i Tromsø. Der ble hun konfrontert med at hun bare hadde 6 skoleår.

Etter mye fram og tilbake greide hun å få en utskrift fra læreren på at hun "nogenlunde hadde nådd

skolens mål". Magna ler fortsatt ved tanken.

Etter en utdannelse avbrutt av lengre sykdomsperioder, var det plikttjeneste i Finnmark.

- Det var et hund-slit, med tuberkulosepasienter, fødsler, difteri og polio om hverandre.

Så havnet hun i Trysil, hvor hun etter hvert ble gift og fikk de to guttene, Ola og Hein. Etter få år ble hun aleine om omsorgen. Og så fulgte en omskiftelig periode, hvor hun gjorde mye forskjellig for å livnære seg og guttene. I 1969 kom de til Modum. Og i 1975 overtok de det huset hun har i dag.

«Vi må også kunne si fra»

- Det var fantastisk fint å arbeide på Modumheimen. Da jeg begynte, var vi tre sykepleiere med bestyrerinnen på opptil 100 pasienter. Selv om det var hardt arbeid med mye overtid og vakter, har jeg alltid trivdes godt.

Hun sluttet rett før hun ble 70, men fortsatte med vakter i flere år etterpå. Det går gjetord om Magnas kapasitet, og om hennes omsorg. Det er mange som får ærbødig takknemlighet i blikket

når de forteller om hva Magna har betydd for deres slektninger.

- Det har alltid vært meningsfylt og interessant å være sykepleier. Det er rett nok store forskjeller på før og nå. Men det har alltid vært nødvendig med godt menneskelig skjønn, - vi må være imøtekommende, men også kunne si fra.

Vi har sittet og spist Magnas vafler med rosenmarmelade, og kan ikke unngå å komme tilbake til Magnas forhold til naturen.

«Jeg glemmer alt når jeg er ute»

- Du har vel egentlig vært miljøbevisst lenge før det ble populært?

- Jeg er opptatt av å bruke minst mulig. Og så all forurensningen, da. Alt vi heller ut i skyllevannet vårt. Og forsøplingen. Men på noen områder er det blitt litt bedre, f.eks. ser jeg mindre av knuste flasker og sånt i skauen.

Magnas respekt for det levende er kjent. Det blir ikke drept en humle der i huset. De blir geleidet forsiktig ut i friluft igjen. Fluene derimot innrømmer hun at hun kan være lei mot.

Og i matveien blir det mye råkost

og grønnsaksupper. Akkurat nå om dagen er hun stadig vekk lange turer oppe i skauen etter bær og sopp. Med et smil forteller Magna om da hun forleden år kom hjem en kveld med en stor ryggsekk full av flott fåresopp, som hun ble sittende med halve natta for å få forvellet og fryst ned. Og dagen etterpå tilfeldig fikk høre av Bernt Roald at fåresopp ikke egner seg til frysing, - den må tørkes!

- Jeg glemmer alt når jeg er ute. Det gjelder også rutiner som faste måltider og sånn. Jeg liker ofte å gå i skauen hele dagen uten å ta med mat. Men da er det også vel-signa godt å komme hjem og være skrubbsulten.

«Det med naturen er nærmest religiøst»

- Du må nå drive på ganske mange timer hver dag for å rekke over det du gjør?

- Jeg står nok opp litt for tidlig. Jeg er født problembarn sånn. Som liten stod jeg som regel opp i 3-4 tida. Ja, jeg driver nok aktivt med arbeid i hagen 4-6 timer hver dag. Men helst ikke på søndager.

- Du har et kristent livssyn. Betyr det mye for deg?

- Det betyr veldig mye. Ja, det betyr alt, må jeg si. Jeg har det med meg heimefra. Vi bodde jo avsides så det var ikke så mye aktiviteter. Men mor var formann i misjonsforeningen.

- Henger ditt livssyn og natursyn sammen?

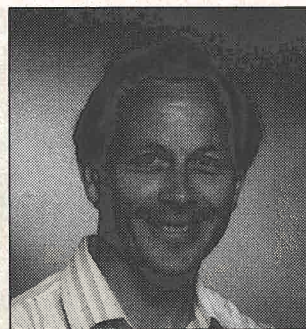
- Om det gjør! Jeg er jo så glad i gå i skauen at noen synes jeg er helt dust. Men for meg er det nærmest religiøst. Jeg husker en gang jeg kom over et stykke med enormt mye bær. Da bare satte jeg meg rett ned og sang bordverset. Og da jeg var ferdig med plukkinga der, sang jeg takkeverset. Så nå er det blitt en vane. Jeg synger stadig. Gjerne min egen variant: "I Jesu navn går jeg til skogs." Og så må jeg ha med meg takkeverset når jeg går fra skogen.

Berger

Midt i hverdagen

Wermund
Skyllingstad
rektor
Vikersund

En tragedie vi står handlingslamma overfor

Jugoslavia

- en stat
- to alfabeter
- tre religioner
- fem republikker

sto det i geografibøkene for noen få år sia. Jugo-slavia, «Sør-Slavia», trudde vi alle var landet hvor det hadde lyktes å realisere mange av Europas drømmer:

Enhhet, integrering, toleranse, sosialisme...

Og så ser vi hva som er situasjonen i dag. Naturligvis var det mye vi ikke så under overflaten i Titos velrenommerte stat. Naturligvis *ønska* vi å se noe som lyktes, noe mellom øst og vest i den kalde krigens tid, noe som forente det beste av Europas ideer og idealer fra de siste par hundreår.

Men likevel. At det kunne gå så galt. Og så fort. Jeg hørte i radioen i dag at det var 1000 døde siden krigen starta bare i den olympiske byen Sarajevo. Og vi har alle sett hundretusener på flukt. Ryktene om etnisk rensing og hemmelige henrettelser våger vi nesten ikke tru på. Kan det være så fælt?

Overfor Jugoslavias tragedie er vi handlingslamma. Det er jo så nært. Mange av oss har vært der. Fremmedarbeidere fra Jugoslavia

har søkt nordover i store skarer i mange år. Og for mange nordmenn er det minnene om krigsfangene som står sterkest. Det er en svær kirkegård i Saltdal med jugoslaver som ikke overlevde tvangsarbeidet i Nord-Norge.

De fleste av oss sliter med å sortere rett og galt. Det er skruppeløse maktmennesker i alle leire, og det ser ikke ut til å være så veldig stor forskjell på hva de er i stand til å gjøre når de får makt til det. Serbia er størst og styggest. Men der er ingen engler å se. Ingen som vi uten reservasjoner kan identifisere oss med. Som i Vietnam. Som i Sør-Afrika. Som i Nicaragua. Som i Spania, for de som har levd lenge. Det som skjer i Jugoslavia ser ut til å være meningsløsheten satt i system. Og uten mening – ingen handling.

Humanismen har lidd nye, store nederlag. Det burde kanskje ikke være så overraskende for oss lutheranere. Det er brutalt, men det er ingen oppsiktsvekkende oppdagelse forfatteren Thorvald Steen nylig har lansert i romanen sin «Giovanni». «Mennesket er ikke godt – i seg sjøl».

Kommunismen blei forkasta også i Jugoslavia. Og de som håpet på en snillere, demokratisk,

sosialistisk versjon, blei sørgelig skuffa. En ny autoritær – isme overtok: *Nasjonalismen*. I et sammensatt samfunn er det dødslinja.

Men Jugoslavias tragedie gir ingen forhåpninger for de som trur på religionen som erstatning. Såvidt jeg kan forstå, er det religiøse motsetninger som ligger til grunn for de konfliktene som i dag er utløst. Slaverne er jo ett folk, omtrent som skandinaver. Men sterke kulturskiller mellom ortodokse/østvendte muslimer og katolske/vestorienterte er grunnlaget for all utrensning, alle drap, all folkeflytting.

Seinsommeren 1995 ser det for meg bare mørkt ut på Balkan. Det ser ut til at menneskene tar ut sine verste sider. De som var venner og naboer i går, blir dødsfiender i dag. Det er et drama av bibelske dimensjoner. To ting kan vi kanskje likevel i vår desillusjonethet gjøre:

- Vi kan gi penger til de som ennå har overskudd til å prøve å hjelpe.
- Vi får prøve å holde fast ved det håp som Peter Dass formulerte så kraftfullt for 300 år sia: «Gud er Gud om alle land lå øde, Gud er Gud om alle mann var døde –».

Kanskje er det ennå håp?

Wermund Skylkingstad

Klokker i Heggen

I mange år har klokkerstillingen i Heggen vært betjent av frivillige medarbeidere. Gjennom menighetsbladet vil vi få takke **Sverre Helganger, Lars Sørumshagen og Arne Tandberg** for trofast tjeneste i flere år.

Stillingen har kommet inn på kirkebudsjettet igjen. Det skjedde

etter at staten overtok kateketstillingen fra nyttår. Da ble klokkermidlene frigitt. Stillingen ble lyst og den fikk en søker, **Ingunn Albrigtsen**. Hun er tilsatt i stillingen av Heggen menighetsråd. Ingunn er også tilsatt som kirketjener i Heggen kirke. Vi vil nå forsøke å la en person betjene begge funksjoner.

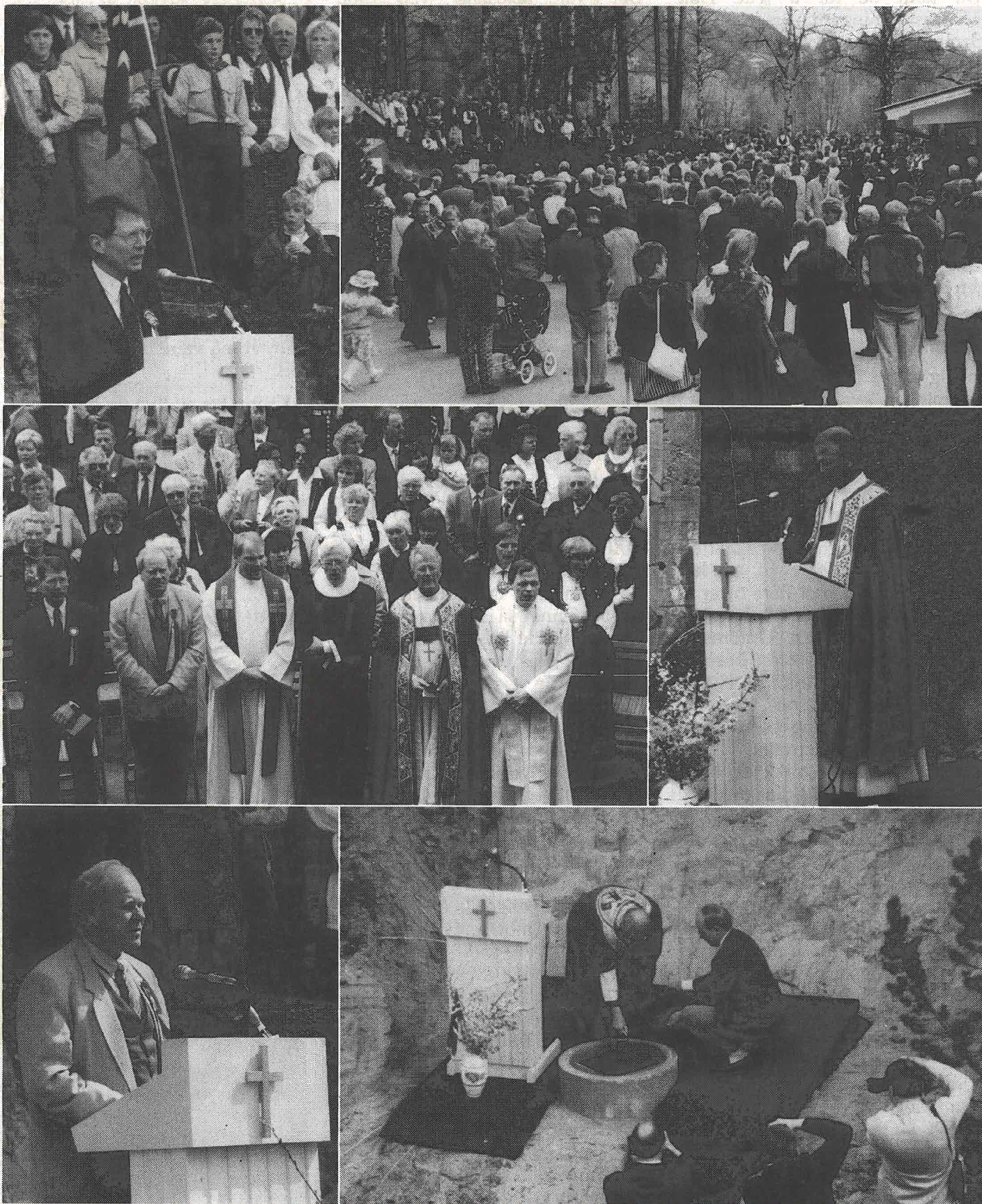
Nye kirketjenere

I Heggen kirke er altså Ingunn Albrigtsen tilsatt som kirketjener etter Anders Tandberg.

I Gulsrud kapell er Svein Olav Huse tilsatt som kirketjener etter Ingeborg Altern Darum.

Biskop Sigurd Osberg 17. mai:

– Amot kirke er et tegn på at Gud kan vende det onde til det gode

En billedkavalkade fra grunnsteinnedleggelsen 17. mai

Fotos: B. Hareide

Gjestebud på kirkebakken

På selveste Olsokkvelden, middelalderens største norske kirkefestdag, hadde godt over 100 mennesker latt seg stevne i Snarum kirke. Dit kom de for å feire Hole Misjonsforening 105-årsdag. Sammen med Snarum menighetsråd var Hole kvinneforening vertskap. En praktfull feiring ble ledet av Ingebjørg Hovde, som også er leder av menighetsrådet på Snarum. Utenfor kirken var det dannet flaggborg med flagg fra de land der misjonsselskapet er i virksomhet. Leikarringen Røsslyng, Sysle, prydet også flaggborgen. Under gudstjenesten som fulgte, forrettet sokneprest Jon Mamen. Han gikk tilbake til Hellig Olavs tid og kristningen av landet vårt og minnet

om vår tusenårige kristne tradisjon. Han penset også inn på forholdet mellom Olsok og den kristne misjonen.

Det var solosang ved Rolf Ødegaard, en kort presentasjon av misjonsselskapet og hilsningstale fra blant andre ordfører Odd Flattum.

Etter gudstjenesten holdt leikarringen oppvisning, og det ble oppfordret til å delta. På tross av at det også ble servert velsmakende rømmegrøt, var det flere som tok utfordringen.

JohnSA

Takk til Alfred Büchler

Søndag 13. august hadde Vikersund Menighetscenter besøk av Alfred Büchler som holdt en lærerik og ettertenkende preken om den tyske motstandspresten Dietrich Bonhoeffer som ble drept av nazistene i en konsentrasjonsleir den 9. april 1945. Sammen med Jan Frode Stevy på gitar og Oskar Fidjestøl som sang, så maktet de å gjøre dette til en god gudstjeneste.

Og hva kan vi lære av Bonhoeffer? Mye, men ikke minst det å stole på Gud i alle livets situasjoner. Büchler summerte det opp slik: Gud oppfyller ikke alle våre ønsker, men han oppfyller alle sine løfter. Som kristne er vi ikke lovet et liv hvor alt er bare lett, vi må være beredt til å kjempe.

«Kjemp for alt hva du har kjær, dø om så det gjelder, da er livet ei så svært, døden ikke heller.»

Arild Løvik

Tysk Ten-sing-besøk til Heggen Gospel

Som mange av menighetsbladets lesere skulle kjenne til, så har Heggen Gospel hatt flere turer til Tyskland, og nærmere bestemt til den lille landsbyen Untersontheim. Et resultat av disse besøkene er at de også har stiftet et ten-singkor. Og utrolig nok, den lille landsbyen har i dag et kor som teller over 70 medlemmer.

I skrivende øyeblikk er både presten vi samarbeider med og dirigenten av koret, den 17-årige Kristjan Single, på besøk hos oss og vi forbereder bl.a. deres Norgesbesøk i oktober. De kommer da med ca. 60 tenåringer.

Heggen Gospel vil være vertskap og sørge for innkvartering og mye program. Korene vil ha fellesøvelse sammen,

- fredag 27. okt. vil det bli stor konsert i Konserthuset i Vikersund kl. 19.00
- lørdag 28. okt. skal vi ha felles samvær/fest på menighetssenteret
- søndag 29. okt. vil de delta på gudstjeneste og det vil bli en meget flott konsert i Heggen kirke om kvelden som Torgeir

Andersen og lokale ungdommer står ansvarlig for.

Programmen er ikke helt ferdig spikret ennå, så dersom noen av leserne skulle ha gode forslag til hva de synes de tyske ungdommene burde se, oppleve og lære i Modum, så tar jeg i mot gode forslag med takk.

Personlig synes jeg det er svært hyggelig at vi slik får anledning til å si takk til disse for alt det flotte arbeidet som de har lagt ned for oss når vi har besøkt dem. Det er dessuten en flott anledning for våre ungdommer til å måtte praktisere både engelsk og tysk, ja, faktisk bli motivert for å lære språk.

Kanskje noen av ungdommene får lov til å være med på skolen og oppleve norsk skole?

Det er dessuten i tråd med KFUK/M's intensjoner om kristent ungdomsarbeid der ungdom oppfordres til å tro på Kristus, være kreative og bruke sin kultur.

Vi ønsker våre tyske venner velkommen til Norge og Modum!

Arild Løvik

Takk til Dordi Eika

Samme dag vi minnet Bonhoeffer, måtte vi også ha minnestund over Dordi Eika. Hun hadde flere likhetspunkter med Bonhoeffer - De døde begge altfor unge. Meningsløst å miste slike mennesker. De var begge glade i livet og levde sterkt mens de levde. De var begge glad i Gud og visste hvor de gikk hen og hva de gikk til. «Nå er det slutten, men nå begynner livet for meg,» var Bonhoeffers siste ord.

Jeg vil takke Dordi fordi hun var den hun var. For hennes tid som formann i Heggen Gospel, for hennes sang og hennes glede over drama og teater. For at hun var så nysgjerrig på livet og glad i mennesker fra alle kulturer. For at hun levde, var så levende, mens hun levde.

Arild Løvik

Foreninger og grupper i Modum prestegjeld:

Velkommen til å være med!

Modum har flere misjonsforeninger som arbeider for *Det norske misjonsselskap (NMS)*. Disse foreningene er kvinneforeninger, og alle har en anselig alder. Foreningene er knytta til de gamle geografiske kretsene i bygda. Menighetene har i samarbeid med foreningene laget et prosjekt for å støtte en døveskole på Madagaskar. Kontaktperson for NMS-foreningene er Britt Dahl, Åmot.

Misjonssambandet har en forening i Modum. Møter holdes både på Åmot og Vikersund. Kontaktpersoner er Lauritz Sveas Bråthen, Åmot og Magnhild Eggen, Vikersund.

Santalmisjonen har en forening i Modum. Kontaktperson er Helga Utne, Åmot

Indremisjonen har foreninger på Åmot og Vikersund. Kontaktperson for Åmot er Sverre Hunstadbråten og for Vikersund Oddvar Moen og Ole Jakob Dyrnes.

Blå Kors har forening i Modum. Kontaktperson er Roger Hansen, Vikersund.

Heggen diakoniutvalg er opprettet av Heggen menighetsråd for å drive diakonalt arbeid i menighe-

ten. Det er mulig å melde seg til tjeneste i utvalget. Kontaktperson er Kirsten Lobben, Vikersund.

Menighetene har flere *bibel- og samtalegrupper*. Kirkekontoret kan formidle kontakt til en av disse.

Vikersund menighetssenter eies av en stiftelse. Heggen menighetsråd og Vikersund indremisjon oppnevner stiftelsens styre. Kontaktperson er Viggo Emdal, Vikersund.

Åmot kirke bygges denne høsten på tomte til Åmot kapell. Kirken eies av en stiftelse hvor Nykirke menighetsråd og de kristne foreningene på Åmot oppnevner styret. Ett styremedlem velges på årsmøte hvor alle kan delta. Kontaktperson er Per Ole Buxrud, Åmot.

Vaaraan kristelige ungdomsforening eier lokalet Vaaraan på Geithus. Kontaktperson er Aslaug Jahren, Vikersund.

Barne- og ungdomsarbeid

Vikersund menighetssenter:

Heggen minigospel møtes hver annen onsdag kl 17.15-18.15. Første gang onsdag 13 september. For barn fra 4 år og oppover.

Misjonsgudstjeneste

Menighetens misjonsprosjekt er inne i sitt siste år. Denne høsten blir det misjonsgudstjeneste på Vikersund menighetssenter søndag 24 september.

Det blir arbeidet for å gjøre samarbeidet mellom menighet og misjon til et fast tiltak i prestegjeldet. Prosjektet vårt har gått ut på å støtte en døveskole på Madagaskar med penger og forbønn.

Toppklubben møtes hver torsdag fra kl 18. For barn fra 7 år og oppover.

Heggen gospel møtes hver fredag fra kl 19. For ungdom fra de begynner i 7.klasse.

Søndagsskole hver søndag kl 11.

Familiekoret samles på menighetssenteret hver annen søndag kl 17-19. Første samling 10 september. Kontaktperson Ole Jakob Dyrnes.

Rud kapell:

Søndagsskole hver annen søndag kl 10. Kontaktperson er Magnhild Eggen.

Olavskirken, Modum Bad:

Søndagsskole hver søndag i forbindelse med gudstjenesten kl 11.

Vaaraan, Geithus:

KFUKspeidere hver onsdag kl 18-19.30

Snarum barnegospel starter øvelsene tirsdag 12. sept. kl. 17.00. Kontaktperson er Steinar Sund, Snarum.

På Åmot driver *NSF speidergruppe* for gutter og jenter fra 3.klasse. Kontaktperson er Morten Bjørnstad, Åmot

KFUKspeiderne på Vikersund ligger nede av mangel på leder. Skulle du ha lyst til å være speiderleder, så kan du ta kontakt med Aslaug Jahren, Vikersund.

Diakonstillingen

Ved tredje gangs utlysning fikk diakonstillingen tre søkere. To av dem er falt fra. Utnevning vil skje i bispedømmerådets møte i begynnelsen av september.

Kapellanstillingen

Kapellanstillingen fikk flere søkere. Da fristen gikk ut, var det seks søkere. To av dem har falt fra som aktuelle. Menighetsrådene har gjort ferdig sine innstillinger. Utnevning vil skje i bispedømmerådet i begynnelsen av september.

Husk TV-aksjonen søndag 8. oktober!

PETTER BRÅSTAD GULLSMED · URMÅKER Vikersund · Telefon 32 78 70 62	<i>Si det med</i> Vikersund Blomster 3370 Vikersund, Tlf. 32 78 74 00 · 32 78 74 20	Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07
 Mesterhus Modum A/S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 80 00 · Fax 32 78 83 50	Modum Regnskapskontor Postboks 72 · 3371 Vikersund Telefon 32 78 72 11	 KNIVE OLJE & PARAFIN AS <small>Vikersund Tlf. 32 78 71 58</small>
 VIKERSUND VAREHUS	 STUDIO NORWAY ENESTE FRISØR I VIKERSUND MED HÅRLASER FRISØR TLF.: 32 78 88 88	 WILHELMINES <small>(TIDL. ASTRID LIENG)</small> WILHELMINES AS, 3370 VIKERSUND - TLF. 32 78 70 23
 Kronasko EURO SKO <small>Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</small>	FORENINGScenteret NORGE Vi kan premier 3370 Vikersund Tlf. 32 78 77 48	MONETT <small>3370 Vikersund · Tlf. 03 78 76 85</small> Ung og voksen dame
<small>DOP H</small> Gå til fagmannen i Vikersund Herrefrisør Per Dihle Tlf.: 32 78 72 02	Brødr. Løver 	 Vikersund ELEKTRO <small>32 78 74 14</small>
De beste pølsene får du hos C. Hennie's KIOSK <small>Vikersundgata</small> 	Stoff-Idé <small>Sunni Ramberg</small> 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90	T.R.-FOTO 3370 VIKERSUND - Tlf. 32 78 81 81
Modum Sparebank Tlf. 32 78 75 99	Asheim Bakeri 3370 Vikersund Tlf. 32 78 42 22	
MODUM KOMMUNE	Modum Bads Nervesanatorium 3370 Vikersund	JOSEF ANDREASSENS estf. Kioskvarer & Blomster Tlf. 32 78 02 77 · Geithus
ÅMOT APOTEK 3340 Åmot Tlf. 32 78 51 00	ÅMOT INSTALLASJON AS Tlf. 32 78 47 55 - Åmot	
Frydenberg Rekonvalesent hjem Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund		Modum Samvirkelag 3360 Geithus
GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 94 13 82 43	 BYGDEPOSTEN <small>Vikersund - Tlf. 32 78 71 11</small>	Toves Parfumeri og Bijouteri Vikersund
J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 46 44 · 3340 Åmot Tlf. 32 78 70 35	Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06	
VIKERSUND APOTEK 	A.s Modumsrutene Øyaveien · 3370 Vikersund · Tlf. 32 78 74 08 Rute- og turkjøring!	 RADIO MODUM FM 106.3 <small>FM 104.3 - FM 107.5</small> Tlf. 32 78 09 00 3360 GEITHUS
Gullsmed Siv Asbjørnsen Strandgaten, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 57 36	 Vikersund RAMMEVERKSTED Tlf. 32 78 82 52	 MODUM MARKISESERVICE <small>3370 VIKERSUND TLF.: 32 78 80 79</small>
JAN H. ERIKSEN Klær og Sko Tlf. 78 02 07 · Geithus	INTEROPTIK Optiker Weggersen <small>3370 Vikersund, Tlf. 32 78 88 99</small>	Wahls MØBELFORRETNING AS <small>VIKERSUND - TLF.: 78 72 73</small>
RIMI	Frøyshov bok og papir Vikersund	Åmot Forbrukerforening Åmot · Tlf. 32 78 43 20
Modum, Sigdal og Krødsherad GJENSIDIGE Brannkasse GJENSIDIGE forsikring	 Vikersund Kurbad A/S Opptreningsinstitusjon Tlf. 32 78 79 77	
 Rørleggerfirma Stræde as 3370 Vikersund	 NYGÅRD SPORT 3340 Åmot tlf. 32 78 41 18	 elite foto Vikersundgata 3370 Vikersund Åmotsenteret 3340 Åmot

Bibelordet

Solveig Nordset
pensjonist
Åmot

Det var som om noen hadde svingt «tryllestaven» over meg

Så var det ingen vei forbi. Dag og natt hadde jeg bedt til Gud om å få slippe denne operasjonen som jeg hadde grudd meg slik til. Men nå lå jeg altså på sykehuset og skulle opereres i morgen.

Mange tanker svirret i hodet mitt, – både om liv og død. Og jeg var virkelig redd, både for smertene og for resultatet av operasjonen. I min nød sa jeg til Gud – kanskje litt frekt – ja, når det er meningen at jeg skal igjennom denne operasjonen, så må du gi meg et ord jeg kan hvile i. Jeg slo opp i Bibelen, og helt tilfeldig

møtte min øyne ordene i Apostl. gj. 18, 9–10: «Frykt ikke. Men tal og ti ikke. Jeg er med deg, og ingen skal røre deg for å gjøre deg ondt, for jeg har meget folk i denne by».

Når Guds Ånd gjør ordet levende, er det nesten det samme hva det står, men dette måtte jo være til meg – så direkte.

Jeg syntes jo første delen av verset var fint, men den siste delen forsterket liksom vissheten om at ordet var til meg. For jeg var dengang lærer på en kristen folkehøgskole, og jeg visste at de der fulgte meg i bønn den dagen.

Hele opplevelsen var som om noen hadde svingt «tryllestaven» over meg. En ubeskrivelig fred fylte meg, og angsten var som blåst bort. Jeg lo og gråt av glede, og det sang inni meg: «Jeg er i Herrens hender i alt som med meg skjer».

En ukes tid senere da overlegen som hadde operert meg, gikk visitten, sier han til meg: «Ja, dette gikk jo bra.»

Da kunne jeg ikke dy meg, men svarte: «Ja, du gjorde sikkert en bra jobb, men sannelig hadde du også god hjelp!» Så fortalte jeg ham om ordet jeg hadde fått. Han lo godt da. (Men han holdt nok for seg sjøl tankene sine om det enfoldige kvinnfolk.)

Solveig Nordset

Forts. fra s. 16

24.06 Audun Thon og Line Hovland	Tone Sandberg	11.08 Henrik Jansen
08.07 Jørgen Kjemperud og Heli Saarmets (Rud)	SNARUM	Martha Thomassen
12.08 Frank Arne Salvesen og Ann-Kristin Bekken	17.06 Terje Fagerli og Marit Justad	15.08 Alf Borgen
19.08 Inge Bye og Hege Løvstad	Døde:	Roger Aasmundrud
Stein Leonard Humlegård og Nina Green	HEGGEN	25.08 Dordi Eika
NYKIRKE	02.05 Liv Holmen	NYKIRKE
27.05 Torgeir Johansen og Elisabeth Amundsen	10.05 Astrid Sørensen	31.05 Gudrun Jansen
03.06 Geir Arne Mediå og Mona Flintegård	24.05 Marie Watnebryn Korsbøen (Rud)	24.05 Ruth Linnea Holum
10.06 Morten Hansen Engen og Line Refsahl	30.05 Reidun Kjølstad	20.06 Margit Johanne Gulbrandsen
10.06 Tor Arne Bekken og Gry Ødegård	31.05 Mary Edquist	23.06 Hedvig Pauline Hagen
24.06 Bent Tandberg og Line Buxrud	08.06 Hedvig Midtskogen	29.06 Eva Strangel
24.06 Stein Ramstad og Ester Nes	23.06 Ole Stenseth	12.07 Helga Carho
24.06 Alf Henning Ulstein og Hege Anita Solberg	28.06 Alf Mikalsen	13.07 Astri Krogstad
05.08 Geir Halvar Valvatne og	29.06 Heidi Flaglien	04.07 Kjell Leite
	Grethe Nilsen	05.07 Arne Anfinrud
	04.07 Arvid Grøtterud	05.07 Elling Blakstvedt
	05.07 Georg Tollefsen	18.07 Kjell Edquist
	07.07 Marie Rimstad (Rud)	26.07 Torstein Hagen
	11.07 Solveig Arnegård	SNARUM
	20.07 Ragnar Grøtterud	15.06 Runi Saastad Hartz
	28.07 Nils Einar Berg (Rud)	14.07 Hedvig Kleven
	25.07 Arne Skinstad	19.07 Gerda Ødenes
		21.07 Karsten Olander

Kirkekalenderen

SØNDAG ER KIRKEDAG

10/9 14.s.e.pinse

Luk 10,25-37

Heggen - Mamen

Nykirke - Moviken

Snarum - Sund

Olavskirken - Karen S. Solberg

17/9 15.s.e.pinse

Luk 17,11-19

Heggen - Sund

Nykirke - Løvik

Gulsrud - Mamen

Olavskirken - Eika

24/9 16.s.e.pinse

Matt 6,24-34

Snarum - Sund

Vikersund men.senter - Mamen og Moviken.

Olavskirken - Børresen

1/10 17.s.e.pinse

Joh 11,17-27 og 37-44

Heggen - Mamen

Nykirke - Sund

Olavskirken - Edland

8/10 18 s.e.pinse

Mark 2,18-28

Snarum - Moviken.

Høsttakkegudstj.

Vaaraan - Mamen

Vikersund men.senter -

lekmannsgudstj. v/Buskerud indremisjon

Olavskirken - Karen S. Solberg

15/10 19.s.e.pinse

1.Joh 2,15-17

Heggen - Mamen

Nykirke - Moviken

Rud - Sund

Olavskirken - Børresen

22/10 20.s.e.pinse

Mark 2,1-12

Heggen - Løvik

Snarum - Sund

Vestre Spone - Moviken

Olavskirken - Wirgenes

29/10 Bots og bededag

Matt 3,7-12

Heggen - Sund og Løvik

Nykirke - Mamen

Vaaraan - Moviken

Olavskirken - Edland

5/11 Allehelgensdag

Matt 5,1-12

Heggen - Mamen

Nykirke - Moviken

Snarum kl 19 - Sund

Rud kl 19 - Mamen

Olavskirken - Eika

Gudstjenesten begynner kl 11 når ikke annet tidspunkt er angitt.

Se også annonser i lokalavisene.

Slekters gang

Døpte:

HEGGEN

30.04 Ole Andreas Jahr Pedersen
Monica Hagen

07.05 Nikolai Johannessen Lian
Lisa Valstad Niemann

09.05 Espen Magnussen
Monica Magnussen

14.05 Emma Holm Weggersen

04.06 Lasse Bråten Sveinsgjerd

11.06 Marius Lilleås
Jonas Syvertsen Ørpen
Kathrine Hølen Rasksen
Hansen

25.06 Kjetil André Holmen
Skalstad
Nora Kristine Laache
Rita-Helene Bakkene Susegg
Kristine Fjelde Heimstad
(Olavskirken)

09.07 Espen Havnerås Riiber
Anniken Sandsbråten
Mathiesen

Stine Anita Sønju
Anna Mårtensson
Heidi Mårtensson

06.08 Fredrik Stenbro
Jørgen Viddal Hellerud
Linn Myrvold
Henriette Braathen (Rud)

20.08 Oia Fagerland
Lene Kind
Melissa Renée Fossen

NYKIRKE

04.06 Martine Tyberg Grøtterud

07.05 Jens Persen Jacobsen

07.05 Daniel Kjemperud
Lindberg

25.05 Christoffer Jensen

25.05 Daniel Sire

18.06 Adrian Leikanger
Kopperud

18.06 Tom-Erik Almås

02.07 Jørgen Holth

30.07 Vegard Desserud Olsen

30.07 Øyvind Valvatne Sveen

SNARUM

14.05 Mari Ann Skålien

04.06 Kaia Fladsrud Skøien

05.06 Helle Formo Hartz (V. Spone)

05.06 Camilla Haga (V. Spone)

11.06 Sverre Andreas Borge
(V. Spone)

09.07 Hans Anders Aamodt
Asbjørnhus

Vigde:

HEGGEN

06.05 Sverre Meløe og
Ragna Fongaard
Jan Skretteberg og
Irene Arnesen

03.06 Stein Terje Nesheim og
Nina Dokken
Bjørn Tore Tandberg og
Hege Tangen Johansen (Rud)
Paul Anders Hagen og
Gro Hulbakviken (Gulsrud)

Forts. s. 15